

Сураи Кавсар

108-уми сураи "Қуръон" буда, дар Маккаи мукаррама нозил шуда,
аз 3 оят иборат аст.

Ин сура аз фазлу марҳамати Парвардигор ва аз хайри касир, яъне неъматҳои бузурге, ки Аллоҳтаъоло барои Ҳабиби худ (с) дар дунё ва охират ато кардааст, сухан мекунад. Худованд Расули худ (с)-ро даъват мекунад, ки барои ризои Парвардигори худ холис намоз хонад ва дар роҳи ризои ӯ таъоло наҳр (қурбонӣ) кардан низ бояд холис бошад.. Сабаби нузули ин сураро муфасссирон чунин шарҳ додаанд: Вақте ки писари Расули Акрам (с) Қосим аз дунё гузаштанд, Ос ибни Воил яке аз мушрикони араб, ки душмани Расулуллоҳ (с) буд, ӯро таъна зада гуфт: "Ин марде будааст беавлод ва беписар. Чун худаш аз ин олам гузарад, номи ӯ низ аз олам нест мешавад. Писаре надорад, ки кори ӯро идома диҳад." Расулуллоҳ (с) ин суханҳоро шунида ғамгин шуданд. Дар ин асно Парвардигори меҳрубон ин сураро ба Ҳабиби хеш (с) нозил кард.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Бисмиллāҳи-р-Раҳмāни-р-Раҳ̣им

*Оғоз мекунам ба номи Худованде ки беандоза меҳрубону
бениҳоят бораҳм аст.*

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

Иннā аътāйнāка-л-Кавсар.1.

1. (Эй Муҳаммад) ҳаройина, Мо туро (барои гиромидошт)

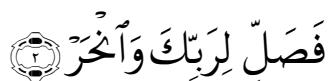
Кавсар додем.

"Кавсар" - исми муболиғи касир (аз ҳад зиёд) аст. Дар қоидаи арабҳо ҳар чизе, ки дар адад, дар қадр манзилат ё дар хатар бисёр бошад, онро кавсар (касир) мегӯянд.

Ин хитоб аз ҷониби Парвардигор ба ҳабиби худ (с) буда ғӯфтааст, ки эй Муҳаммад (с)! Мо ба ту дар дунё ва охират хайри касири доимиро додаем. Яке аз он хайри касир ин "Наҳри кавсар" ё "Ҳавзи кавсар" аст. Дар Ислом бо номи ҳавзи "Кавсар" машҳур аст.

Дар маънои "Кавсар" - муфасссирон 26 қавлро ривоят кардаанд. Саҳеҳаш ин аст, ки "Кавсар" наҳре, ё ҳавзест дар Ҷаннат ва дар вай хайри касир аст.

Дар ривояте омадаст, ки боре Расулаллоҳ (с) ҳамроҳи саҳобагон сари мубораки худро ба ҷайб фуру бурда, нишаста буданд. Баъди андаке табассумкунон сари муборакашонро боло намуданд. Саҳобагон пурсиданд: "Ё Расулаллоҳ (с), чӣ чиз сабаби табассуми Шумо гардид?". Он Ҳазрат (с) марҳамат карда гуфтанд: "Ҳозир Худованд бар ман сураеро нозил кард" ва бо Бисмиллоҳ сураи мазкурро то охир қироат намуданд ва аз саҳобагон пурсиданд, "Оё медонед, ки чист Кавсар?" - Саҳобагон гуфтанд: "Аллоҳ ва Расули Ӯ донотар аст". Расулаллоҳ гуфтанд: **"Кавсар-наҳрест дар Ҷаннат, ки Парвардигор онро барои ман ато фармудааст ва дар он хайри касир аст. Уммати ман аз он рӯзи қиёмат сероб гардонида мешавад. Адади зарфҳои он ба адади ситорагон баробар аст. Баъзе умматон аз он оби кавсар маҳрум мешаванд," Пас мегӯям:** "Парвардигоро, ин шахс аз умматони ман аст ку!" Баъд ба ман гуфта мешавад: **"Албатта, ту намедонӣ, ки уммати ту баъди ту чӣ кор кард"** (Ибни Касир). Аллоҳ донотар аст.

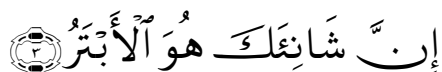

Фа салли ли Раббика ванҳар.2.

2. Пас, барои Парвардигори худ намоз хон ва (уштурро) қурбонӣ кун!

Аллоҳтаъоло фармудааст, ки эй Ҳабиби Ман (с), неъматҳои бузургро шукри бениҳоят бузург лозим аст. Бинобар ин, Расулаллоҳ (с) барои шукронаи ин неъматҳо дар ибодати Рабби хеш бо ҷону ҷисму мол доимо ҳозир буданд. Бузургтарин ибодати баданию руҳӣ ин намоз аст ва дар ибодати молӣ бошад, қурбонӣ кардан аҳмияти ҳосе дорад. Аз ҳамин ҷиҳат Худованд Пайғамбар (с.)-ро амр кард, ки барои Парвардигори худ ҳолис намози "Азҳо" (иди Қурбон)-ро хонда, барои ризои Ӯ уштур, ки беҳтарин моли мардуми араб мебошад, қурбонӣ кунад. Аз ин рӯ, мо ки бандагони Худованди ягона ва уммати ҳабиби Ӯ ҳазрати Муҳаммади Мустафо (с) ҳастем, бояд бо дилу ҷон барои ризои Ӯ таъоло намозҳои панҷвақта ва намози иди Азҳоро хонем, аз моли ҳалоли худ, аз ҳама беҳтаринашро қурбонӣ кунем ва ин суннати неки Ҳ. Иброҳим (а)-ро ба ҷо биёрем. Шояд, ки Худованд ин ибодатҳои

моро ҳамчун ибодатҳои баданию руҳию ҷонӣ ва молӣ қабул намояд. Дар роҳи ризои ӯ таъоло ҷонзотеро қурбон кардан ва бенавоеро сер кардан яке аз воситаҳои шукри Аллоҳтаъолоро ба ҷо овардан аст.

Инна шāниака ҳува-л-абтар.3.

3. Албатта, душманони ту онҳоянд, - думбурида (бе наслу бедавом).

Яъне, эй Муҳаммад (с) бадбинандаи ту аз ҳама некиҳои дунё ва аз раҳмати Аллоҳтаъоло, агарчи ўро авлоду ҳамсухбатони бисёр бошад ҳам, чунон думбуридаву (яъне силсилаи авлодаш қатъшуда ва бедавом) беоқибат аст, ки ҳеҷ кас ба ғайри лаънат бо сухани дигаре ўро зикр намекунад.

Аллоҳтаъоло Пайғамбар (с)-ро дар бисёр оятҳои "Қуръон" ҳатто дар зимни ҳамин сураи муборақ бо сифатҳои нек зикр кардааст. Барои ӯ (с) хайри бисёр арзонӣ фармуда ва номи ӯ (с)-ро то абад ҷовид доштааст.

Чуноне ки номи мубораки Пайғамбар (с)-ро дар оятҳои Қуръон паҳлуӣ номи худ ҷой дод. Иншоаллоҳ, то қиёмат аз манораҳои азондиҳию аз минбарҳо номи мубораки ӯ (с) зикр мешавад.

Алҳамдиллоҳ, то имрӯз чандин миллиард инсонҳо худро уммати Пайғамбар (с) хонда, кор ва роҳи ўро идома доданду медиҳанд. Аз фарзандони духтари он ҳазрат Фотиматуз-заҳро(р) ва Алӣ (к) авлоди бисёре дар олам мунташир аст, ки онҳоро альён Саййид меноманд. Ҷаҳон бо осори некӯии Он ҳазрат (с) равшан аст. Инчунин дӯстон ва душманон, ислоҳот ва корнамоиҳои дурахшони ўро аз сидқи дил эътироф намудаанд.

Зиёда аз мартабаҳои дунё дар охират ба мақоми Маҳмуд мерасад, ки он дар байни аҳли башар ва малоик аз ҳама мақоми болотар аст. Пас, чӣ гуна калимаи "абтар" (думбурида, беавлод) ба он зоти босаъодат (с) мувофиқ меояд? Алъаёзу биллоҳ.

Чунин зотро абтар гуфтан аз беақлию нодонист. Дар ҳақиқат, абтар касе мебошад, ки ба чунин Зоти мубораку азиз бухлу адоват варзида, зикри хайру осори нек аз худ боқӣ намегузорад.

Дар тафсири Кашшоф оварда, ки кофирон Муҳаммад (с)-ро мабтур мегуфтанд, яъне ӯ фарзанде ё бародаре надорад. Чун ӯ бимирад, дини ӯ низ дарҳол нест мешавад. Ҳақтаъоло фармуд, ки

душмани ту мисли хари думбуридааст, ки ҳатто дар ҳамин дунё чандон арзише надорад. Дар охират бошад, малъун аст. Чун ӯ бимирад, мардум бар вай то қиёмат лаънат хонанд. Аммо уммати ту бошад, бар ту салавот фиристанд ва туро дӯст доранд, бар болои минбарҳо ва манорҳо номи туро ҳамроҳи номи Аллоҳ зикр кунанд, барои муҳаббати ту ҷонбозиҳо кунанд, ҳар сол чандин ҳазор уммати ту ба зиёрати ту биёянд. Акнун насиби муъмин он аст, ки дӯстии дӯстони Ӯро шиори худ созӣ ва аз душманони дӯстони Ҳақтаоло дур бошӣ! Дар ҳақиқат ҷаҳон шоҳиди он аст, ки касоне, ки ин калимаро ба зоти Он ҳазрат (с) нисбат дода буданд, дар ҳеҷ ҷо асаре аз худ бар ҷой нагузоштанд ва ҳеҷ кас номи онҳоро ба некӣ ёд намекунад.

Илоҳо, моро ва авлоди ояндаи моро аз бандагони хоси Худ ва аз уммати ҳақиқӣ ва пайрави Ҳабиби Худат ҳазрати Муҳаммади мустафо (с) гардон. Омин!

Аз дами субҳи азал то ба қиёми арасот

Ба сару пои дилорои Муҳаммад салавот

Шиканад теги забонам ҳама дам шохи набот

Бод бар қомати раънои Муҳаммад салавот

Фарзи Ӯайн аст бигӯем то вақти мамот

Дам ба дам бар гули рухсори Муҳаммад салавот.

Поёни сураи "Кавсар". Ва лиллоҳил ҳамд.